

opusdei.org

Sveti Josemaría, profesor

Članak o satovima etike i stručnog morala koje je sveti Josemaría držao u sklopu službenog tečaja za obuku novinara u Madridu 1940.-1941

27.09.2012.

Časopis *Studia et Documenta* objavio je članak o satovima etike i stručnog morala koje je sveti Josemaría držao u sklopu službenog tečaja za obuku novinara u Madridu 1940.-1941.

Članak se bavi poviješću ovog tečaja i imenovanju svetog Josemarije

profesorom, kontekstom u kojem je sve nastalo, programa kojeg je razvijao i sve što znamo o tim satovima kroz njegove bilješke i svjedočanstva nekih studenata. Ovi su podaci gledani u kontekstu njegovih zamisli vezanih za rad medijskih profesionalaca.

[Download - epub članak na španjolskom](#)

[Download - pdf članak na španjolskom](#)

U ovom se članku bavimo jednom epizodom koja je jedinstvena u životu svog protagonista. Doista, iako je on u svojoj mladosti često davao poduke i njegova je predanost na području obrazovanja neprekidna, ono što nas zaokuplja ovdje je jedina prilika u kojoj je sudjelovao u podučavanju u jednom javnom tijelu. Činjenica da su učenici bili oni koji su se profesionalno željeli baviti novinarstvom je još jedan element

našeg zanimanja, vezano za povijesni trenutak u kojem se sve odvija: usred rata koji je utjecao na cijelu Europu i Španjolsku u trenutku kada, upravo prošavši kroz svoj Građanski rat, iznova ulazi u sukob. S druge strane, raste apostolska aktivnost koju je Opus Dei razvio tih godina, susreće se s prvim velikim suprotnostima i prima prvo kanonsko odobrenje.

Ovo je područje već sasvim dobro razradila Ana Azurmendi svojim kratkim radom pripremljenim za kongres održanim povodom stote obljetnice rođenja svetog Josemarije Escrivá de Balaguer. Ovdje ćemo se tim pitanjem baviti opširnije, koristeći nove izvore uz one koje je koristila i profesorica Azurmendi. Shema je, međutim, u velikoj mjeri slična njezinom radu. Ovdje donosimo nekoliko prvih odjeljaka članka kojeg je napisao Pablo Perez

Lopez na 34 stranice časopisa *Studia et Documenta*.

Pozadina podučavanja: nit prijateljstva

„Latinski je za svećenike i braću“.
Josemaría Escrivá de Balaguer ponekad se volio sjetiti ovog izraza kojeg je često znao govoriti dok je bio mladić, a koji je služio tome da ga podsjeti koliko je daleko bio od pomisli da postane svećenik.
Nekoliko godina nakon ove manifestacije slabog poznavanja jezika kojim je govorio Ciceron, Josemaría je naučio dobro baratati ovim službenim Crkvenim jezikom, a ova je činjenica postala ishodište njegove aktivnosti kao profesora novinarima nekoliko godina kasnije.
Veza između ova dva događaja nalazi se u jednom događaju njegovog osobnog života koji nam otkriva dobrotu njegove osobnosti.

Tijekom akademske godine 1925.-1926., imao je 24 godine, kao tek zaređeni svećenik bio je odgovoran za uzdržavanje svoje majke i brata i sestre koji su, nakon smrti njegova oca, živjeli s njim u Zaragozi te je usto još i studirao pravo. Ono što pobuđuje naše zanimanje jest jedan manje očiti detalj: on kao student. Jedan od njegovih kolega s Pravnog Fakulteta, Enrique Giménez-Arnau, prisjeća se: „Od nas se razlikovao samo po svom habitu. Bio je jedan od nas: s nama je raspravljao o pitanjima vezanim za faks, sudjelovao je u našim studentskim brigama, strahovima i nemirima vezanim za ispite.”

Enrique Giménez-Arnau pohađao je ovaj fakultet sa sedamnaest godina, šest manje od Josemarije. Očito je činjenica da Enrique tek malo poznaje latinski doprinijela jačanju prijateljstva između kolega iz školskih klupa, jer bilo je potrebno

poznavati ga radi polaganja ispita iz kanonskog prava. Josemaría se ponudio davati mu privatne lekcije i tako se rodilo prijateljstvo između mladog svećenika i obitelji Giménez-Arnau. Iako nije imao novaca, odbio je svom prijatelju išta naplatiti. To je jedna njegova tipična gesta, velikodušnost kao izraz prijateljstva, koja ga je obilno pratila cijeloga života.

Dva su prijatelja uspješno završila svoj fakultet i nisu se ponovo vidjeli sve do sljedećeg desetljeća, kada su se sasvim slučajno sreli na jednoj ulici u Burgosu, usred Građanskog rata, 1938...